A zene örök és kortalan. A tánc varázslat, hang nélküli szó.Mindkettő megunhatatlan. Még ha nem is magunk műveljük, "látókként" rabjaivá válunk. Magával ragad. Néha székhez láncol. Ez utóbbinak lehetett boldog és elégedett „elszenvedője” mindenki, aki ellátogatott az Újpesti Téli Fesztivál keretében a közelmúltban megrendezett Tánc, Tánc, Tánc… című előadásra.

A február 16-án megrendezett eseménynek az Ady Endre Művelődési Központ adott otthont. Az est első részében a Magyar Táncművészeti Főiskola növendékeinek és hallgatóinak rendkívül látványos és igényes előadását tekinthette meg a közönség. A klasszikus baletten át a modern táncoktól a napjainkban újra egyre népszerűbb néptánccal bezáróan a koreográfiát tekintve egy rendkívül igényes, előadásmódját tekintve pedig roppant sokszínű műsorcsokrot hozott magával a tánciskola erre az estére is.

A programsorozat második etűdje a folklór és a Farsang jegyében telt.

A muzsikáról a Kalász Zenekar gondoskodott.

Ahogyan a növény növekedik magjáb ó l, úgy teljesedett be szemeink előtt a Tánc és a Zene násza. Gyermekszerelemből lett egy pil lan at alatt felnőttes rajongás, mi több kifogástalan együtt élés. A Bem Táncegyüttes előadása az Aprók népi játékával vette kezdetét, mely közvetlen bevezetője volt az Ifik népi táncának, hogy előkészítse a terepet a Táncegyüttes színes, pörgős, látványos, ugyanakkor rendkívül letisztult és professzionális előadásának.Miből lesz a cserebogár, ugye.

[illegible], a